

Гі де Мопассан

175 років від дня народження

5 серпня 2025 року виповнюється 175 років від дня народження французького письменника Гі де Мопассана. Він народився у 1850 році і є одним з найвидатніших прозаїків XIX століття. Гі де Мопассан був учнем Гюстава Флобера і послідовником Оноре де Бальзака, вплинув на розвиток французької новели. Він залишив велику літературну спадщину, яка продовжує захоплювати читачів і сьогодні.

Родина Мопассанів походить з Лотарингії, предки Гі де Мопассана оселилися в Нормандії в середині XIX ст.

Батько Мопассана, Гюстав де Мопассан, одружився в 1846 році з Лорою ле Пуатвен, панянкою з класу середньої буржуазії. Разом зі своїм братом Альфредом Лора приятелювала з Гюставом Флобером, сином хірурга з Руану, якому судилося серйозно вплинути на життя її сина. Лора була жінкою непересічної літературної культури, захоплюючись класичною літературою, особливо Шекспіром.

1856 року вона народила Ерве, молодшого брата Гі. Розлучившись із своїм легковажним чоловіком у 1860-му році, вона переїхала з обома синами до Етрети (Лора, як і її чоловік, пережила обох своїх синів).

В Етреті, на віллі *Les Verguies*, Гі де Мопассан провів своє дитинство, поміж морем та полями, де дорослішав в атмосфері любові до природи та спорту. На відкритому повітрі займався риболовлю з місцевими рибалками та опанував говірку місцевих селян. Тоді Гі сильно прив'язався духовно до своєї матері.

У тринадцятирічному віці Гі став вихованцем Екклезіастичної школи в Івто за бажанням своєї матері. Саме там він почав писати вірші.

Із самого початку свого католицького виховання виявив категоричне несприйняття релігійних постулатів, що призвело до його виключення із закладу, після чого він вступив у Руанський ліцей, де проявив себе обдарованим учнем, захопившись поезією та беручи участь в багатьох театральних п'єсах.

Тоді він зблизився з Луї Буїле та, особливо, з Гюставом Флобером, учнем якого він став. 1868 року на канікулах в Етреті Мопассан врятував від утоплення англійського поета Чарльза Алджернона Суїнберна, який на ознаку вдячності за його сміливість запросив його на вечерю. Мопассан побачив у цьому руку долі, яка допомогла йому пізніше.

Бакалавр у галузі письменства з 1869 року, він вирушив вивчати право в Париж за порадою своєї матері та Флобера. Але франко—пруська війна, яка почалася, змусила його змінити свої плани — у 1870-му році він записався добровольцем у французьку армію.

Під час служби спочатку в інтендантстві, а згодом в артилерії, він відступив разом із французькою армією в Нормандії перед натиском німецьких військ.

Після війни оплатив свою заміну у військах і залишив Нормандію для того, щоб надовго влаштуватися в Парижі.

Фі де Мопассан
1850 — 1893

У Парижі молодий Мопассан працював службовцем десять років — спочатку в Морському міністерстві, а потім у Міністерстві громадської освіти, куди він був переведений 1878 року. Вечорами з головою занурювався в літературну працю.

ГІ ДЕ МОПАСАН

ПАМПУШКА

Мопассан почав публікуватися в багатьох відомих газетах.

Флобер заохотив його до публікації 1879 року першої невеличкої книги «Історія минулих часів». Зблизившись із Золя, 1880 року Мопассан узяв участь у зборах письменників-натуралістів «Вечори Медану», де презентував свою першу новелу «Пампушка», яка відразу отримала гучний успіх і яку Флобер характеризував як «безсмертний шедевр». 1880—1890 роки стали найпліднішим періодом життя Мопассана: він опублікував шість романів, понад триста новел та кілька нарисів мандрів. Прославившись завдяки своїй першій новелі, він методично працював, продукуючи щорічно два, а подеколи й чотири томи творів. Справи йшли добре, зробивши його багатим.

Мопассан чітко виклав свої погляди на художнє слово в передмові до роману «П'єр та Жан» під назвою «Роман» в 1887/1888 рр.

Відкидаючи романтичний роман та його поетичний погляд, Мопассан схилявся до об'єктивного роману в пошуках реалізму, розуміючи всі обмеження такого типу творчості. Для нього реалізм є особистим світоглядом, який письменник намагається донести до нас, відображуючи в книзі.

Мопассан також відкидав натуралізм з його важкою документальністю та прагненням *«тотального»* реалізму, притаманний Емілю Золя, але схилявся до реалізму, який відображається навіть у таких важких для сприйняття сценах, як смерть Форестьє у «Любому другові».

Мопассан прагнув відобразити чисті факти та вчинки навзамін психологічного дослідження, оскільки *«психологія повинна бути схована в книжці так само, як вона схована в реальності за справжніми вчинками»*. Ця чистота та суворість зображення так само стосується описів, чітко відрізняючи Мопассана від Оноре де Бальзака.

Життя Гі де Мопассана було сповнене протиріч: блискуче світське суспільство, військова служба, боротьба з тяжкою хворобою – все це відбилося у його творчості.

6 липня 1893 року — помер.

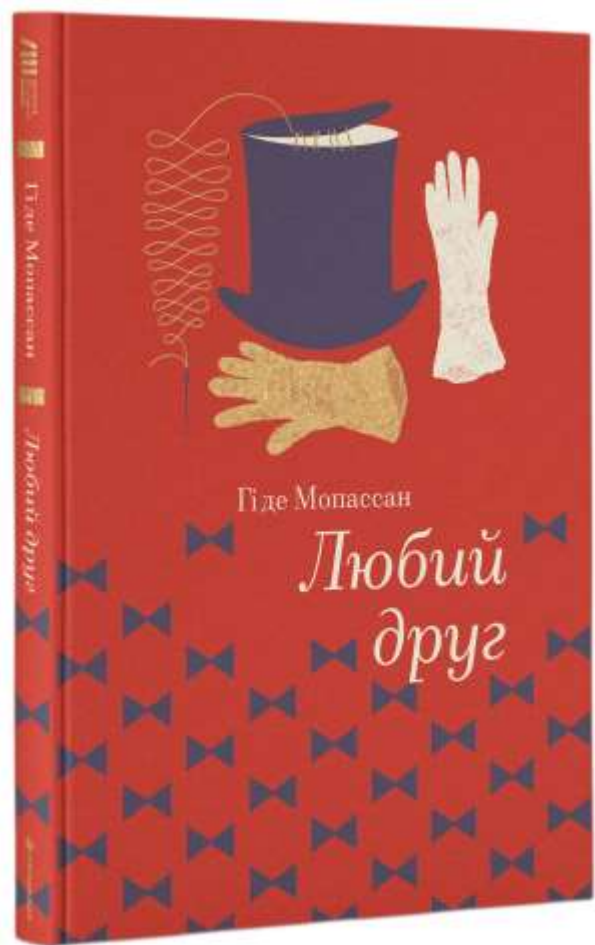

Гі де Мопассан. Життя / Гі де Мопассан. – К. : Знання, 2019. – 270 с.

“Життя” — перший роман відомого французького письменника Гі де Мопассана (1850—1893), одного з найкращих майстрів європейської прози. Автор змальовує звичайне людське життя з його радощами і прикростями крізь призму почуттів головної героїні.

Сімнадцятирічна Жанна, сповнена любові до життя і довіри до людей, виявляється непристосованою до жорстокої дійсності та неспроможною протистояти лицемірному суспільству. Весь її життєвий шлях — низка гірких розчарувань, історія краху ілюзій.

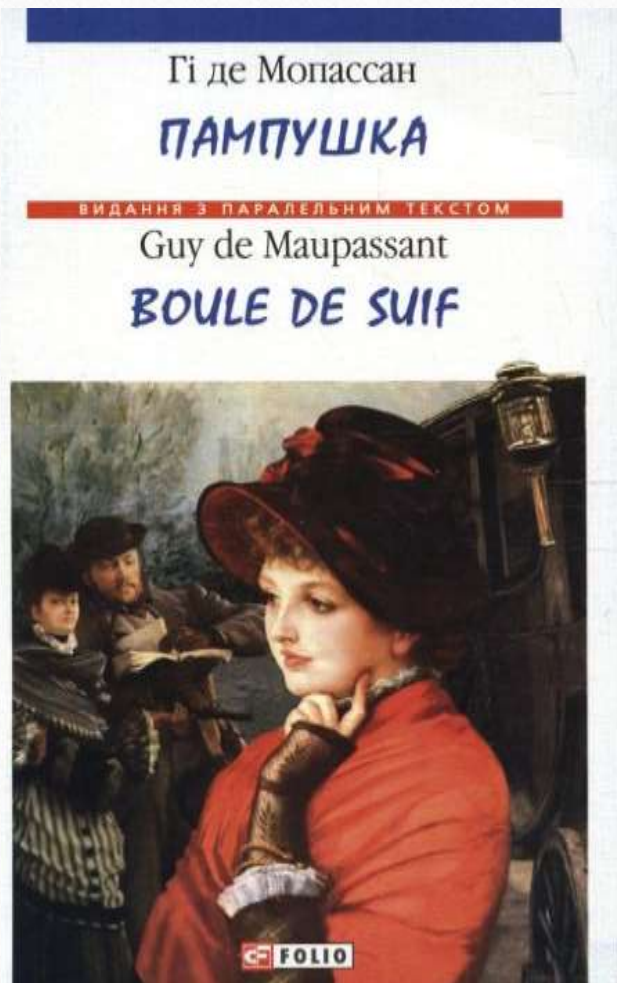
Складна доля героїні спонукає читача замислитися над справжньою суттю життя.

Гі де Мопассан. Любий друг / Гі де Мопассан. К. : Книголав, 2018. – 304 с.

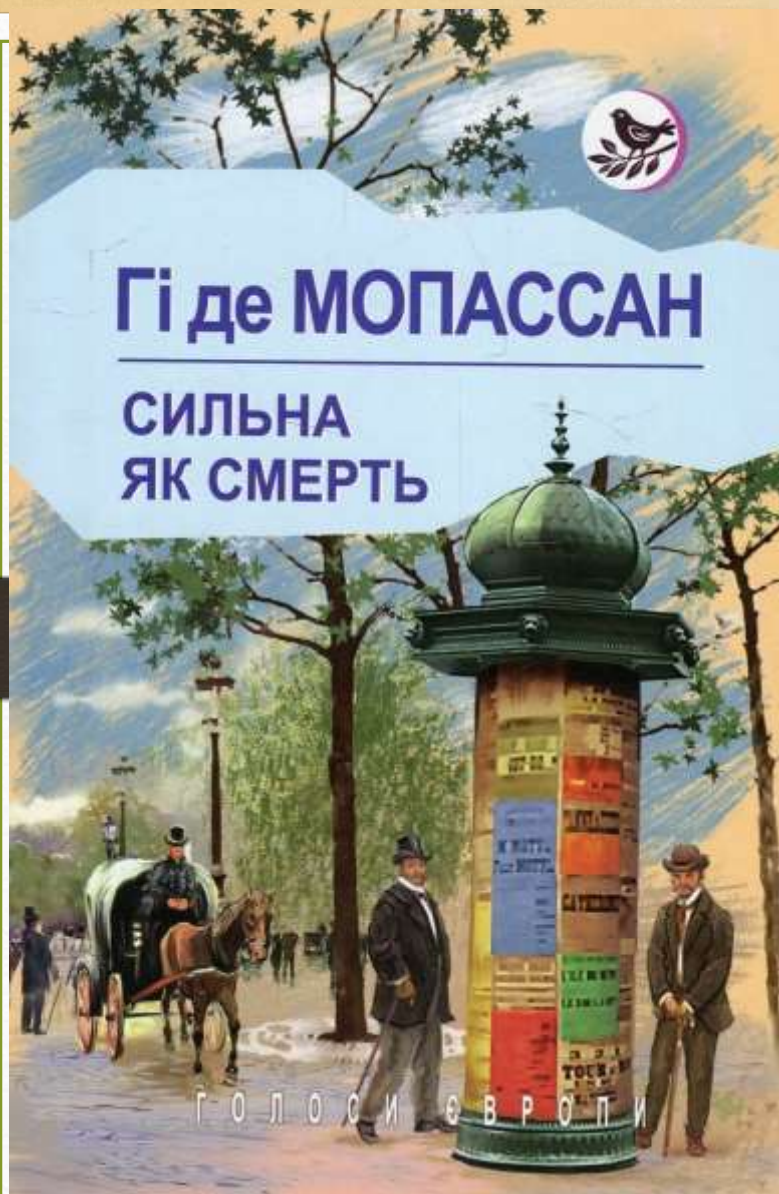
Жорж Дюруа — привабливий і амбітний юнак, який понад усе на світі прагне слави та грошей. Робота журналістом у *La Vie française* й талант зачаровувати жінок швидко роблять його частиною вищого світу. Серед підлих колег, коханок-маніпулянтток і лукавих багатіїв Дюруа перетворюється на спокусника й шантажиста, коханця і кар'єриста, авантюриста й любого друга. Заради його кохання жінки здатні на все, а заради слави Дюруа здатний навіть на кохання.

Роман Гі де Мопассана «Любий друг» сповнений цинізму й водночас чистої радості життя в аристократичному й чутливому Парижі. А образ любого друга Жоржа Дюруа став світовим символом безпринципності.

Гі де Мопассан. Пампушка / Гі де Мопассан. – Харків : Фоліо, 2011. – 223 с.

Новела Мопассана рідко будується на запутаній інтризі і містить несподівану розв'язку. Зазвичай вона відтворює лише один епізод людського існування без чітко обкресленого фіналу. Але ці «шматки життя» ховають під собою великий художній шар.

Гі де Мопассан. Сильна, як смерть / Гі де Мопассан.
– К. : Знання, 2018. – 207 с.

“Сильна як смерть” — один із пізніх романів Гі де Мопассана (1850—1893), великого знавця глибин людської душі. Перед нами розгортається історія кохання, що тривало впродовж усього життя. Читач має змогу разом з героями книги пройти їхній життєвий шлях від юності до старості й побачити, як змінюються почуття з плином часу, невблаганного й немилосердного до краси графині де Гільруа та безжалісного до долі її коханця — художника Олів’є Бертена.

Гі де МОПАСАН

ПАРИЗЬКА ПРИГОДА

Гі де Мопассан. Паризька пригода / Гі де Мопассан. – К. : Знання, 2017. – 239 с.

Гі де Мопассана (1850—1893) вважають одним із найкращих майстрів європейської прози серед письменників, які писали про почуття. У його зверненні до теми кохання даються ознаки потужний бурлескний струмінь навколо цієї теми, що не вгасає протягом століть у французькій літературі, дух іронії, сатири. Але все це не заважає письменнику бачити світлі сторони душі його героїв, показувати красу і велич справжнього почуття.

Список використаних джерел:

Гі де Мопассан [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Режим доступу:https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D1%96_%D0%B4%D0%B5_%D0%9C%D0%BE%D0%BF%D0%B0%D1%81%D1%81%D0%B0%D0%BD#%D0%92%D1%96%D0%B4%D0%B3%D1%83%D0%BA%D0%B8,_%D1%80%D0%B5%D1%86%D0%B5%D0%BF%D1%86%D1%96%D1%8F. – Заголовок з екрану.

Гі де Мопассан [Електронний ресурс] // УкрЛіб . – Режим доступу: <https://www.ukrlib.com.ua/bio-zl/printit.php?tid=5781> . – Заголовок з екрану.